

גולדה נתנה את ההוראה - והקליינט של

עורך דינה זכה במיפעל בתנאי חנים

אמור לי מי עורך-הדין שלך — ואגיד לך איזה עסקים אתה עושה. כשהטביעו חז"ל אימרת-שפר, לא הכירו מן הסתם את עורך-הדין מיכאל פירון, אבל הם התכוונו בדיוק אליו. למיכאל פירון יש קליינטית אחת בשם גולדה מאיר, כיום ראש ממשלת ישראל, וקליינטית שנייה, בשם מפלגת העבודה, כיום המפלגה השלטת בישראל. ועוד כמה קליינטיות וקליינטים כאלה. משום כך, מאמינים הקליינטים האחרים שלו, שקירבתם של גדולי האומה לפירון עשויה לעזור להם, כאשר הצינורות ה- מקובלים נסתמים.

וכשלאמינים — זוכים. כפי שזכו למשל הקליינטים של פירון בפרשת מינמטל.

הכספים נבלעו במעמקי המפעל הרדיוז ולא נודע כי באו אל קירבו. ושוב עמד המפעל בפני סכנת התמוטטות — והפעם איימה ההתמוטטות גם על 2.5 מיליון לירות מכספי משלם המסים. עכשיו, עמדה הבעייה בפני המימשל כיצד למנוע את פירסום הפרעוריה של ההפסד הנוסף. זה עתה התפרצו פרשיות ורד, אוטוקרט, סקו, והבחירות עמדו בשער. מה עושים?

בדיסקרטיות, הוצע המפעל למכירה ל-

פירון
עורך-הדין מיכאל פירון, בזמנו, שותפו של שר המישפטים הנוכחי, יעקב שמשון שפירא.

היחיד שהפסיד היה משלם המיסים, ש- גולדה תרמה בשמו 2.5 מיליון ל"י — שירלו לטמיון.

לעורך-הדין פירון, שהיה הדמות המרכזית בעסקים בכספי הציבור: בזמנו סערה הארץ, עת נודע כי כאשר הוקמה החברה הממשלתית כימיקלים לישראל — שולם לפירון, תמורת רישום החברה, 50 אלף לירות. זה, מחוץ ל-50 אלף לירות נוספות שקיבל כל שנה כשכר טירחה.

להשוואה: עורך-דין רגיל מקבל, תמורת רישום חברה, 200 לירות.

כאשר התמנה יעקב בן-יהודה למנכ"ל כימיקלים לישראל — היה מעשהו הראשון: החלפתו של פירון בעורך-דין אחר. הוא לקח עורך-דין ממשלתי, מעסיקו יום אחד בשבוע, משלם לו 12 אלף לירות לשנה במקום 50 אלף לירות.

ניהול ממיגרש הגולף

פירון יורש גם על כסא יו"ר מועצת המנהלים של התעשייה האווירית, שלאחרונה הועלו האשמות כבדות נגדו. דרכי ניהולה, ההרפתקה האחרונה שלה, נסיון פיתוחו של מטוסי-הנוסעים ערבה,

גולדה והעורך-דין שלה

מיכאל פירון בחברת לקוחות המפורסמת, גולדה מאיר. פיירון הוא גם עורך-הדין של מפלגת העבודה, יו"ר מועצת המנהלים של התעשייה האווירית, ואחד משחקני הגולף המובילים במיגרש הגולף של המיליונרים בקיסריה.

גולדה של זהב

עלתה למדינה בהפסד נקי של 75 מיליון לירות, לדברי יודיע-דבר, מגיעים הבוים וההשקעות הבלתי-מוצדקות למאות מליונים כבדים.

פירון כיושב ראש מועצת המנהלים — אחראי להפסדים אלו, אולם איש לא חושב כמובן להושיב במקומו מישוהו המסוגל להתמסר לעבודה — כמו למשל מספק חיל-האוויר לשעבר, מוטי הוד, והגיעו הדברים עד כדי כך, שמשעה דיין התבטא נגד פירון כי "אי-אפשר לנהל את התעשייה האווירית ממגרש הגולף".

שכן פירון מקדיש זמן רב לגולף. הוא אמנם אחד מראשי מפלגת העבודה הסר ציאליסטית, אולם זה לא מפריע לו לפקד באופן קבוע את מגרשי הגולף בקיסריה. מקום שרק עשירים מפלגים יכולים לבקר שם. כמו שזה לא מפריע לאבא אבן, אולם ענשר ועוגני בישראל, אינם נובי עים מהשקפות עולם. הם נובעים מהאנשים שאתה מכיר, ומהקשרים שאתה קושר.

השליטה המלאה הועברה למינמטל: הסכם השאייר לקדמאני חלק ברווחים — אולם שלל ממנו כל זכות הצבעה. במקביל, נערך הסכם נפרד בין מינמטל לממשלה לפיו הסכימה מינמטל לרכוש את המפעל — בתנאי שחובותיו והפסדיו לא יעלו על סכום מסוים. סכום זה הוא סך החובות שעליהם ידוע כיום — בניכוי חלק הארי מחובו של המפעל לממשלה, על חוב זה הסכימה הממשלה לוותר לחלוטין, אם יתברר בעתיד כי קיימים חובות נוספים — תישא הממשלה באחריות להם בהתאם להסכם זה.

נראה שמינמטל גם התחייבה לספק עבודות מתכת למפעל במיקומו הנוכחי, כדי ש-600 הדרוים המועסקים על-ידו באופן ישיר ועקיף, לא ייפגעו. היתה זו עסקה שבה כולם רק הרוויחו: מינמטל רכשה מפעל מתכת במחיר אפסי, פירון זכה בשכר שזמן מדי מינמטל, והאחים קדמאני יצאו מהבוץ.

שתי חברות נודעות — חטיבת המתכת של כור ומספנות ישראל, הוא הוצע כמובן בתנאים מושכים יותר, אלא שאו נודע הדבר גם לחברה אחרת בשם מינמטל. חברה זו המתמחה בעבודות מורכבות בתחום המתכת, אולם נוסף לידע הטכני וכשר הניהול שלה, היה לה יתרון נוסף — אשר בישראל הוא חשוב מפני: עורך-הדין של החברה היה מיכאל פירון. מיכאל פירון היה בזמנו שותפו של שר-המישפטים דהיום, יעקב שמשון שפירא. פירון, כשפירא, היה נאמנם של ראשי מפלגת העבודה, הוא מייצג את המפלגה ואת גולדה מאיר בתביעות משפטיות — עובדה הנראית חשובה בעיני לקוחותיו. בין שאר לקוחותיו נמנים מאיר הלוי, בעל חברת סומרפין שהתמור טטה, יקותיאל פדרמן, איל-המלונות ש- הודח על-ידי שותפיו האמריקאים, והחוזר בחסדי ספיר למעמדו, גרשון רוזוב, בעל מפעלי גיבור, המייצר גרבונים והופכם

נות עבודות המתכת בארץ — סבל גם מפעל קדמאני, כרבים אחרים, הוא החל צובר הפסדים וחובות, הגיע לפני חצי שנה אל סף פשיטת-ההרגל.

היה זה בדיוק כאשר החלה בקרב העדה הדרוזית תסיסה חמורה, על רקע קיפוחם במדינה. אילו היה המפעל הדרוזי מתמוטט, בשעה רגישה זו — היה הדבר גורם ל- הגברת הרגשת הקיפוח של הדרוזים ול- חימום התסיסה לממדי התלקחות.

ראש-הממשלה החליטה אישית כי יש לשמוע על קיום המפעל בכל מחיר — והוראה ברוח זו ניתנה לבנק לפיתוח התעשייה.

כאשר גולדה מצוה, נפתחים הברזים. המפעל קיבל 1.8 מיליון לירות — ללא הבטחותו המקובלים. לבנק היה ברור כי שווי המפעל לא יכסה הלוואה של ערך ההלוואות אולם עובדה זו לא הטרידה את הבנק, מאחר שראש-הממשלה התחייבה כי ממשלת-ישראל תערוב להלוואה.

מנגנון חגיגות יום חלם רכבות מכספי משלם המיסים ירדו לטמיון — בגלל שהפקודים שכחו שיש רוח רבנות מרחבי הארץ התכוננו לערב הגדול, אירגון ותיקי ההגנה הזמין את

איבה עם השכנים המיזרחיים, השלים אפילו עם פילוג גרמניה לשתי מדינות לצמיתות. היה זה ניצחון השכל הישר על הרגש, והנכונות להסתכן בגישה אנטי-לאומנית בלתי-סופולרית. גם על כך לא ידבר בוודאי, עם גולדה מאיר ואבא אבן. הם ידברו על כסף — וייהנו מן היוקרה הרבה הצפונה בביקורו של ראש-הממשלה החשוב ביותר שביקר אייפנס בישראל בתקופת שילטונו.

מארכיסיסיות הישנות, רכש את לב ה- מעמד הבינוני הנמוך, וכך צבר את הקולות שאיפשרו לו להגיע לשלטון — תחילה כשותף בקואליציה עם הימין, לאחר מכן בקואליציה עם המפלגה הליברלית ה- קטנה, בבחירות האחרונות זכה בניצחון אישי מכריע ומפתיע.

כשרי-החץ הכשיר את הקרקע למדיניות שביצע אותה כראש-הממשלה: "המדיניות המיזרחית המהוללת, בה בנה גשר ישיר עם בירת-המעצמות, חיסלה את ה- עם בירת-החץ הכשיר את הקרקע למדיניות שביצע אותה כראש-הממשלה: "המדיניות המיזרחית המהוללת, בה בנה גשר ישיר עם בירת-המעצמות, חיסלה את ה-